

Eben Alexander: 'Na *dit* Leven' Een neurochirurg over zijn reis naar het hiernamaals. Uitgeverij Levboeken, Utrecht 2013. ISBN 9789400501904 (Meningitis/Hersenvliesontsteking/Coma/Hersenziekte/Arts als patiënt/Spiritualiteit/Dood/ BDE/ ED/1)Zie ook <http://www.awbruna.nl/web/Lev.-boeken.htm>

Soort boek/Ziekte/Stijl:

In dit boek schrijft de Amerikaanse neurochirurg Eben Alexander over de acute bacteriële meningitis (Hersenvliesontsteking) die hem trof, waardoor hij zeven dagen in coma bleef en een bijna dood ervaring(BDE) had. Hij ontwaakte helder uit de coma en hield er, na een periode van herstel, geen hersenletsel aan over. Eben Alexander beschrijft in dit boek hoe zijn ziekteverloop ging en wat hij heeft ervaren gedurende de tijd dat hij in coma lag. Omdat hij neurochirurg is, kan hij daarbij heldere medische informatie leveren. Zijn BDE ervaring maakte dat hij ervan overtuigd raakte dat er een wereld na deze wereld is, dat de wereld waar hij was gedurende zijn BDE, terwijl hij in coma lag, een echte wereld was. In Amerika kwam het boek op de eerste plaats van de New York Times-bestsellerlijst binnen. Boek van 209 pagina's.

Over de schrijver:

De Amerikaanse neurochirurg Dr. Eben Alexander (1953) is getrouwd met Holley en heeft twee zoons, Eben IV en Bond. Hij woont in Lynchburg, Virginia. Eben Alexander was meer dan vijftien jaar verbonden aan de Harvard Medical School in Boston en gaf onder andere les in de neurochirurgie toen hij de BDE kreeg na de acute bacteriële meningitis.

Eben Alexander groeide op in een gezin met vier kinderen, waarvan er twee, waaronder hijzelf, geadopteerd waren. Met zijn biologische ouders had hij aanvankelijk geen contact. Dat kwam pas toen hij getrouwd was door een project waaraan zijn zoon Eben IV voor zijn school meedeed,. Dat ging over familieachtergronden. Zijn ouders bleken later met elkaar getrouwd te zijn. Ook zijn biologische familie spelen een belangrijke rol in het boek. Eben Alexander heeft 2 biologische broers en 2 biologische zussen waarvan er een gestorven was. De gestorven zus speelt een rol bij de BDE.

Korte Beschrijving:

Eben Alexander kreeg in 2008 last van griepachtige verschijnselen en had heftige pijn, die door zijn ruggegraat schoot en erger werd. Het waren de eerste ziekteverschijnselen, zo bleek later, die bij een zeldzame, ernstige vorm van hersenvliesontsteking hoorden.

Eben Alexander werd naar de intensive care van het ziekenhuis vervoerd en raakte in een coma waar hij zeven dagen in zou blijven. Hij beschrijft hoe het ziekteverloop was, hoe zijn familie over- en bij hem waakte, en gaat uitgebreid in op zijn BDE. Hij

kwam in een wereld die hem ervan overtuigde dat er meer is na de dood, een wereld met alomvattende liefde, die hem inzichten verschafte.

Als neurochirurg was hij altijd sceptisch geweest over het bestaan van een BDE. Na zijn ervaring niet meer. Eben Alexander beschrijft daarbij hoe zijn leven verlopen is, grijpt terug op ervaringen met parachute springen, het contact met zijn biologische ouders, broers en zussen, beschrijft hoe ook zij bij de BDE betrokken werden naast zijn gezin, andere familie, vrienden en collega's. Twee personen uit zijn leven waren in zijn BDE aanwezig: zijn gestorven biologische zus en een paranormaal begaafde kennis Susan.

Na zeven dagen kwam Eben Alexander helder uit zijn coma. Hij kreeg wel een psychose, sloeg een aantal dagen wartaal uit, maar was na enige maanden revalidatie volkomen genezen van de meningitis. Deze gebeurtenissen maakten dat hij dit boek schreef. Pag.164: 'Hoe meer ik las over de 'wetenschappelijke' verklaringen over bijna-dood ervaringen, hoe geschokter ik was over hun doorzichtige oppervlakkigheid. Maar tot mijn ergernis wit ik ook dat mijn oude 'ik' precies daarnaar had verwezen wanneer iemand mij had gevraagd te 'verklaren' wat een bijna- dood ervaring is.'

Wat viel op:

De beschrijving van de BDE waardoor Eben Alexander weer gaat geloven in een hiernamaals. Daar had hij eerder aan getwijfeld, hoewel er wel contact was met de kerk en ook een helderziende een rol speelt in zijn verhaal.

Niet alleen de manier van beschrijven van bijvoorbeeld hoe dat leven na dit leven eruit ziet valt op, ook de manier waarop hij verdedigd dat er een hiernamaals moet zijn op basis van wat hij heeft ervaren gedurende zijn BDE. Daarvoor neemt hij in het boek ook een bijlage B op, waarin hij neurologische hypothesen naloopt die hij heeft overwogen om zijn ervaring te verklaren.

Ook vond ik de rol van zijn biologische familie in zijn leven opmerkelijk, zijn zoektocht naar zijn biologische achtergronden en hoe zij een plaats in zijn leven kregen.

Eben Alexander noemt drie basiskampen die er bestaan als het gaat om BDE (pag. 160- 166). Verschillen in visie op BDE, of ze echt bestaan of niet, zullen er (altijd) blijven. Belangrijker vind ik de boodschap dat een BDE door hulpverleners niet smalend afgedaan mag worden; waar of niet waar, voor de persoon die de BDE heeft gehad en erover spreekt, is het een ervaring.

Citaten:

Pag.32-33: 'Door de manier waarop ik ijldde en rilde was het voor dokter Potter duidelijk dat mijn hersenen zwaar onder vuur lagen. (...) Wat voor Laura net zo zorgwekkend was als de aanvallen die ik had, was dat ik een asymmetrie vertoonde in de motorische controle over mijn lichaam. Dat kon betekenen dat niet alleen mijn herenen werden aangevallen, maar dat er bovendien een ernstig en mogelijk onomkeerbare hersenbeschadiging dreigde.'

Pag.46: 'Ik had geen lichaam, althans daar was ik me niet van bewust. Ik was

gewoon...dáár, op die plek van trillende kloppende duisternis.'

Pag.51: 'Ik ging af en toe met Holley en de kinderen naar onze episcopale kerk. Maar feit was dat ik jarenlang niet veel vaker ging dan met Kerstmis en Pasen. Ik moedigde onze jongens aan om 's avonds hun gebeden te zeggen, maar ik was bij ons thuis geen spiritueel leider.'

Pag.55-58:' Er was iets in de duisternis opgedoken. (...) Een opening. Ik keek niet langer náár het langzaam draaiende licht, maar erdoorhéén. Zodra dat tot me doordrong, begon ik te stijgen. Heel snel. Er was een suizend geluid en in een flits vloog ik door de opening en bevond mij in een compleet nieuwe wereld. De vreemdste, prachtigste wereld die ik ooit had gezien.(..) Er vloog iemand naast me. (...) Ze sprak zonder woorden tegen me. De boodschap ging als een windvlaag door me heen en ik begreep meteen dat het waar was. Ik wist dat op dezelfde manier als ik wist dat de wereld om ons heen echt was, niet een of andere voorbijgaande en denkbeeldige fantasie.'

Pag.104: 'Echter gedachten zijn buitenlichamelijk. Dit is het denken-achter- het-denken dat verantwoordelijk is voor alle waarachtig zwaarwegende keuzes die we maken in de wereld.'

Pag.189: 'Toen liet ik mijn blik over het bureau dwalen met daarop de foto die Kathy me had gestuurd. De foto van de zus die ik nooit had gekend. (...) Ik had haar hemelse zelf gezien, degene die boven en buiten dit aardse rijk leefde met al zijn tragedies en beslommeringen. (...) Zij was het.

Recensie/Extra:

<http://www.trouw.nl/tr/nl/5097/Spiritualiteit/article/detail/3330838/2012/10/12/Neuroloog-ontwaakt-uit-coma-De-hemel-bestaat-echt.dhtml>

(...) 'Volgens de huidige medische opvattingen over het brein had ik niet eens een minimaal, beperkt bewustzijn kunnen hebben, laat staan een hyper-levendige en compleet coherente reiservaring kunnen opdoen.'

Anderen overtuigen dat er meer is dan de dagelijkse werkelijkheid is niet eenvoudig, weet ook Alexander. Collega's tonen beleefd interesse, maar laten zich duidelijk niet overtuigen. Ook buiten de academische wereld is de scepsis groot. Religiejournalist Peter Stanford [verklaart](#) zijn verhaal in The Guardian aan de hand van diepe verlangens: 'ervaringen met gene zijde' zijn volgens hem eigenlijk een projectie van wat ieder mens graag zou willen.

In Newsweek kopt Alexander alvast een paar van zulke kritische ballen terug. 'Dit soort ervaringen zijn inderdaad zo oud als de menselijke geschiedenis. Maar voor zover ik weet heeft er nog nooit iemand gereisd naar deze dimensie terwijl zijn hersenschors compleet inactief was en terwijl zijn lichaam medisch nauwkeurig in de

gaten werd gehouden.'

'Het universum dat ik tijdens mijn coma heb ervaren is', zo concludeert Alexander tot zijn 'schrik en plezier', 'hetzelfde als dat waar Einstein en Jezus op heel verschillende wijzen over spreken'.'

<http://hetleveniseeuwig.wordpress.com/recensies-spiritualiteit/onsterfelijkheid/na-dit-leven-eben-alexander>

“Na dit leven” is een boeiend en openhartig boek. De lezer kan niet anders dan diepe bewondering hebben voor deze gerespecteerde neuroloog, die zich zo kwetsbaar durft op te stellen over een onderwerp, waarover nog heel veel onzekerheden bestaan. Immers, er is nog steeds geen definitief bewijs te leveren voor wat ons te wachten staat na de dood. Het blijft nog steeds een geloof dat er meer is. Alleen voor hen, die een dergelijke ervaring hebben mogen meemaken, is het een zeker weten geworden. Zij blijven voor de rest van hun leven ervan overtuigd dat er het bestaan verder gaat “Na dit leven”.

<http://www.boekenwurm-en-pleeg.nl/2013/03/01/na-dit-leven-eben-alexander>

Het unieke aan het verhaal van Eben Alexander is dat zijn hersenen tijdens zijn coma nauwkeurig door een monitor werden vastgelegd. Hierdoor kon hij als neurochirurg zijn eigen wetenschappelijke kennis gebruiken om zijn ervaring te verklaren. De nuchtere wetenschapper kan niet anders dan de conclusie trekken dat wat hij heeft meegemaakt geen hallucinatie of droom was, maar dat er meer is na dit leven. In tegenstelling tot andere verhalen van mensen met een bijna-doodervaring is Eben door zijn achtergrond als arts in staat in detail te beschrijven. Hij kan dit verhaal niet hebben verzonnen. (...) Na dit leven is een bijzonder verhaal. Het is groot van schoonheid. Hij heeft het heel mooi onder woorden gebracht. Of er leven is na de dood? Ik weet het niet. Na het lezen van dit prachtige verhaal ga je wel denken dat er leven na de dood moet zijn.

<http://over-boeken.blogspot.nl/2013/03/na-dit-leven-eben-alexander.html>

Het verhaal van Eben Alexander is niet alleen fascinerend vanwege zijn spirituele component, maar ook vanwege de buitengewone ziektegeschiedenis die nauwkeurig uit de doeken wordt gedaan. E. colimeningitis komt in de Verenigde Staten bij volwassenen (Alexander was 54 jaar) minder dan één keer op de tien miljoen infectiegevallen voor en de kans op overlijden is groter dan negentig procent: “... Medisch gezien was het domweg onmogelijk dat ik volledig was hersteld, een medisch wonder...”.

Met dit verhaal treedt Alexander volledig buiten de platgelopen padjes: dat is wel even ‘om stil van te worden’...

Extra:

<http://over-boeken.blogspot.nl/2013/03/na-dit-leven-eben-alexander.html>

“... Te stellen dat er nog steeds een scheiding is tussen ons huidige wetenschappelijke begrip van het universum en de waarheid zoals ik die zag, is een behoorlijk

understatement. Ik houd nog steeds van de natuurwetenschappen en kosmologie, ik vind het nog steeds heerlijk om het enorme en prachtige universum te bestuderen. Alleen heb ik nu een veel uitgebreider idee over wat 'enorm' en 'prachtig' werkelijk betekenen. Het tastbare deel van het universum lijkt op een stofje in vergelijking met de onzichtbare en spirituele kant. Vroeger zou ik het woord 'spiritueel' in een wetenschappelijk gesprek niet in de mond hebben genomen. Nu geloof ik dat we het woord niet meer kunnen weglaten... Het feit dat de wetenschappelijke methode zich in de afgelopen vierhonderd jaar louter heeft gebaseerd op het fysieke domein stelt ons voor een enorm probleem: we zijn het grote mysterie in de Kern van het bestaan, ons bewustzijn, uit het oog verloren. ... Omdat we ons in toenemende mate liever bezighielden met de macht van de moderne wetenschap en technologie, blijven velen van ons relatief verstoken van betekenis en vreugde in het leven, en van kennis over hoe onze levens passen in het grote bestaansplan van de eeuwigheid... Een ieder van ons is vertrouwder met bewustzijn dan met wat dan ook, en toch begrijpen we veel meer over de rest van het universum dan over de werking van het bewustzijn... Het is ons ware thuis en denken dat deze fysieke wereld alles is wat ertoe doet, staat gelijk aan jezelf opsluiten in een kleine kast en je voorstellen dat er verder niets buiten die kast bestaat... Als we die herinnering aan onze grotere verbondenheid niet herstellen, evenals die aan de onvoorwaardelijke liefde van onze Schepper, zullen we ons hier op aarde altijd verloren voelen..."

<http://www.thedailybeast.com/newsweek/2012/10/07/proof-of-heaven-a-doctor-s-experience-with-the-afterlife.html>